

Bruxelles, den 9.6.2021
COM(2021) 279 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG
RÅDET**

Mod et mere bæredygtigt fiskeri i EU: status og retningslinjer for 2022

{SWD(2021) 122 final}

DA

DA

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Mod et mere bæredygtigt fiskeri i EU: status og retningslinjer for 2022

1. INDLEDNING

I denne meddelelse gøres der status over de fremskridt, der er gjort hen imod et bæredygtigt fiskeri i EU, ligesom der redegøres for balancen mellem fiskerikapacitet og fiskerimuligheder, sektorens socioøkonomiske resultater og gennemførelsen af landingsforpligtelsen.

Derefter præsenteres de hovedlinjer, der vil forme Kommissionens forslag og konsultationer med tredjelande om fiskerimuligheder for 2022.

2. FREMSKRIDT MED HENSYN TIL BÆREDYGTIGT FISKERI

I det **nordøstlige Atlanterhav** faldt fiskeritrykket, og fiskebestandene voksede i 2003-2019. For at sikre sunde fiskebestande for kommende generationer må indikatoren for fiskeridødelighed (der anvendes til at måle fiskeriaktiviteternes bæredygtighed) ikke være højere end 1, dvs. at vi ikke fanger flere fisk, end fiskebestandene kan reproducere igen hvert år. I begyndelsen af 2000'erne var medianen for fiskeridødelighed over 1,7 gange større end det maksimale bæredygtige udbytte (MSY). Den er dog faldet igen og har siden 2011 stabiliseret sig under 1,2. I 2019 lå den tæt på 1.

For bestande, der kun forvaltes af EU i Atlanterhavet, Østersøen og Skagerrak/Kattegat, fortsatte de gode fremskridt med vedtagelsen af forslaget til fiskerimuligheder for 2021. De samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) blev fastsat til MSY for alle fiskebestande med MSY-rådgivning, undtagen for sild i den vestlige del af Østersøen. Her har EU gennemført meget strenge foranstaltninger i overensstemmelse med den flerårige plan for Østersøen¹. For to TAC'er, der tidligere var fastsat til MSY (den sydlige kulmulebestand i det nordøstlige Atlanterhav og laks i Østersøen), ydede Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) ikke MSY-rådgivning, så disse bestande indgår ikke i dette års analyse.

Antallet af TAC'er (12 ud af 21), som Rådet fastsatte i overensstemmelse med ICES² forsigtighedsbaserede rådgivning, steg også betydeligt. Der er også truffet yderligere foranstaltninger for torsk i Kattegat, sild i den vestlige del af Østersøen og torsk i den østlige del af Østersøen³.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1139 af 6. juli 2016 om en flerårig plan for torsk-, silde- og brislingebestandene i Østersøen og fiskeriet, der udnytter disse bestande (EUT L 191 af 15.7.2016, s. 1).

² "Videnskabelig rådgivning fra ICES om fiskerimuligheder, fangst og indsats", 2020.

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1781 af 25. november 2020 om ændring af forordning (EU) 2016/1139, for så vidt angår fiskerikapacitetsreduktion i Østersøen og af forordning (EU) nr. 508/2014, for så vidt angår endeligt ophør med fiskeriaktiviteter for fartøjer, der fisker efter torsk i den østlige del af Østersøen, torsk i den vestlige del af Østersøen og sild i den vestlige del af Østersøen (EUT L 400 af 30.11.2020, s. 1-6).

Dette viser, at EU fastholder sine ambitioner om bæredygtigt fiskeri for så vidt angår bestande, der udelukkende forvaltes af EU. Vi stræber efter at opnå den samme høje standard for **bestande, som der forhandles om med tredjelande**.

For de fælles bestande af makrel og norsk forårsgydende sild blev de relevante kyststater enige om TAC-niveauer på baggrund af MSY-rådgivningen. For blåhvilling fulgte kyststaterne den langsigtede forvaltningsstrategi for fastsættelse af TAC'er. For ingen af disse TAC'er er fiskeri inden for de aftalte TAC-niveauer sikret, da der ikke længere er indført kvotedelingsordninger for nogen af de tre TAC'er. EU vil øge indsatsen for at afklare forholdene i kyststaterne. Med hensyn til makrel og sild respekterer EU den tidligere andel under de seneste deleordninger.

EU, Norge og Det Forenede Kongerige blev enige om at fastsætte TAC'er for sild, rødspætte, hvilling og sej i **Nordsøen** i overensstemmelse med ICES' MSY-rådgivning. For kuller blev TAC'en fastsat lavere end ICES' råd for at begrænse indvirkningen på torsk, der er nedfisket og tages i samme fiskeri. For torsk forsøgte EU at følge ICES' rådgivning, men i forbindelse med det samlede kompromis om TAC-konsultationer var det kun muligt at nå frem til en TAC-aftale på et niveau (lidt) over det fælles MSY-råd. Parterne blev enige om at fortsætte med yderligere afhjælpende foranstaltninger. TAC'erne for Skagerrak svarer stort set til TAC'erne for Nordsøen, og for rejer og hvilling blev EU og Norge enige om at følge ICES' rådgivning.

EU sendte en verbalnote til Norge, hvori det gav udtryk for sin uenighed i Norges kvote for arktisk torsk, som ligger under den traditionelle EU-andel for denne bestand og under den unilaterale kvote, som EU har vedtaget, og som ikke afspejles for norske/russiske fartøjer. EU anmodede Norge om at trække diskriminerende bestemmelser tilbage og erklærede sig rede til at træffe passende afhjælpende modforanstaltninger for at sikre landets legitime rettigheder.

Med **Det Forenede Kongeriges** udtræden af EU er antallet af TAC'er, der udelukkende forvaltes af EU i Atlanterhavet, Østersøen og Skagerrak/Kattegat, faldet drastisk til kun 35 TAC'er (10 i Østersøen, 4 i Skagerrak/Kattegat og 21 i Atlanterhavet).

Handels- og samarbejdsaftalen med Det Forenede Kongerige blev indgået i slutningen af 2020⁴. Dermed var der ikke tid nok til at afslutte konsultationerne mellem EU og Det Forenede Kongerige om fiskekvoter for 2021. Konsultationerne mellem Det Forenede Kongerige, Norge og EU og mellem EU og Norge var også vanskelige, og ved vedtagelsen af denne politiske erklæring var de endnu ikke afsluttet. Indtil der opnås enighed om de fælles bestande, er der på baggrund af videnskabelig rådgivning fastsat foreløbige TAC'er for perioden indtil den 31. marts 2021. Disse er efterfølgende blevet forlænget til den 31. juli

⁴ Handels- og samarbejdsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland på den anden side, ST/5198/2021/INIT (EUT L 149 af 30.4.2021, s. 10).

2021⁵, mens konklusionerne fra andre konsultationer (EU-UK-NO, EU-NO, kyststater) er blevet indarbejdet i TAC-forordningen for hele året. For nogle bestande, hvor særlige omstændigheder gør sig gældende (rådgivning om bestande med en TAC på 0, blandet fiskeri og "choke"-situationer (hvor den disponible kvote for en art er opbrugt, (længe) før kvoterne for andre arter, der fanges sammen med den i et blandet fiskeri)), blev den videnskabelige rådgivning fulgt som krævet i den gældende EU-lovgivning⁶. Andre undtagelser fra denne tilgang vedrører sæsonudsving i fiskeriet, hovedsagelig for pelagiske bestande. De afhjælpende foranstaltninger, der kræves i henhold til de flerårige planer (f.eks. for torske- og hvillingbestande i Det Keltiske Hav), blev også forlænget fra 2020⁷.

I Middelhavet og Sortehavet faldt indikatoren for fiskeridødelighed til omkring 2,1. Selv om dette stadig er mere end dobbelt så højt som det bæredygtige niveau, er der sket en lille forbedring. Der skal fortsat gøres intensive bevaringsbestræbelser, navnlig med gennemførelsen af den flerårige plan for det vestlige Middelhav⁸, MedFish4Ever-erklæringen⁹ og Sofiaerklæringen¹⁰. Virkningen af de forvaltningsforanstaltninger, der blev truffet i 2019 og 2020, vil fremgå af næste års data, da overvågningsindikatorerne dækker perioden frem til 2018.

Vedtagelsen af den enkeltstående forordning om fiskerimuligheder¹¹ for disse havområder i 2021 er et vigtigt skridt i retning af en bæredygtig fiskeriforvaltning. Den gennemfører en omfattende pakke af foranstaltninger, som Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) vedtog i 2018 og 2019, og fortsætter gennemførelsen af den flerårige plan for det vestlige Middelhav.

I de første to år med gennemførelsen af den flerårige plan for det vestlige Middelhav blev fiskeriindsatsen samlet reduceret med 17,5 %, og der blev arbejdet yderligere på at konsolidere og udvikle områdelukninger, der sikrer mindre bifangster af ungfisk og gydefisk, opnå bedre redskabsselektivitet og indsamle data om rekreativt fiskeri. Kommissionen tilstræber en yderligere reduktion af fiskeriindsatsen i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning for at nå MSY senest den 1. januar 2025.

⁵ Rådets forordning (EU) 2021/703 af 26. april 2021 om ændring af forordning (EU) 2021/91 og (EU) 2021/92, for så vidt angår visse fiskerimuligheder for 2021 i EU-farvande og andre farvande, ST/701/2021/INIT (EUT L 146 af 29.4.2021, s.1).

⁶ Se fodnote 6.

ST/7401/2021/INIT (EUT L 146 af 29.4.2021, s. 1).

⁷ Rådets forordning (EU) 2021/92 af 28. januar 2021 om fastsættelse for 2021 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende i EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande (EUT L 31 af 29.1.2021, s. 31).

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1022 af 20. juni 2019 om en flerårig plan for fiskeriet, der udnytter demersale bestande i det vestlige Middelhav, og om ændring af forordning (EU) nr. 508/2014 (EUT L 172 af 26.6.2019, s. 1).

⁹ MedFish4Ever-ministererklæringen fra Malta (30. marts 2017).

¹⁰ Ministererklæringen fra Sofia (7. juni 2019).

¹¹ Rådets forordning (EU) 2021/90 af 28. januar 2021 om fastsættelse for 2021 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende i Middelhavet og Sortehavet (EUT L 31 af 29.1.2021, s. 1).

Det intensive arbejde inden for rammerne af GFCM, som bygger på EU's konsekvente holdning i regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er), førte til vedtagelsen af den flerårige plan for demersalt fiskeri i Adriaterhavet¹², som indebar en reduktion af fiskeriindsatsen på 12 % for skovltrawlere og en reduktion på 16 % for bomtrawlere i de første to år. Forvaltningen af små pelagiske bestande i Adriaterhavet fortsatte med et fald på 15 % i fangsten over tre år. Der blev indført flådekapacitetsbegrænsninger for demersale og små pelagiske arter, og fiskerikapaciteten for dybvandsrejer blev låst fast i Det Levantinske Hav og Det Joniske Hav. Der blev fastsat fangstbegrænsninger for ædelkoral, og gennemførelsen af foranstaltninger for europæisk ål fortsatte. For Sortehavsarter blev der fastsat TAC'er for pighvar i GFCM-planen, og der blev fastsat en autonom kvote for brisling.

I det nordøstlige Atlanterhav (kun EU-farvande) er biomassen generelt steget siden 2007, og i 2019 var den i gennemsnit ca. 35 % højere end i 2003¹³ for fuldt vurderede bestande. I Middelhavet og Sortehavet er biomassen vokset siden 2015.

3. STATUS OVER EU'S FISKERFLÅDE

Antallet af fartøjer i EU's fiskerflåde faldt fortsat. I EU-flåderegistret (ekskl. regioner i den yderste periferi) var der 70 756 fartøjer — en reduktion på 0,4 %. Samlet set ligger EU-fiskerflådens kapacitet med hensyn til både bruttotonnage og maskineffekt fortsat under de fiskerikapacitetslofter, der er fastsat i forordningen om den fælles fiskeripolitik¹⁴, men kapaciteten hos visse nationale flåder, navnlig i Middelhavet og Sortehavet, ligger meget tæt på lofterne. Kommissionen vil fortsat overvåge denne situation nøje, da der er observeret en lille stigning i både bruttotonnage og maskineffekt, og da der stadig er betænkeligheder med hensyn til det udbredte problem med, at den korrekte maskineffekt ikke oplyses¹⁵. Analyser af balancen mellem fiskerikapacitet og fiskerimuligheder viser, at et betydeligt antal fartøjskategorier i alle havområder sandsynligvis stadig ikke er i balance med fiskerimulighederne. I 2018 var 145 af de 182 fartøjskategorier i EU's fiskerflåde, der blev vurderet, ikke i ligevægt ifølge en af de vigtigste biologiske indikatorer (indikatoren for bæredygtig udnyttelse). For de fartøjskategorier, hvor der er konstateret strukturel overkapacitet, mindede Kommissionen medlemsstaterne om deres forpligtelse til at udarbejde en handlingsplan.

Hvad angår **økonomiske resultater**, har covid-19-udbruddet og de deraf følgende fald i efterspørgslen og forstyrrelser i forsyningskæden sat en stopper for de positive tendenser i de

¹² Henstilling GFCM/43/2019/5 om en flerårig forvaltningsplan for bæredygtigt demersalt fiskeri i Adriaterhavet (geografisk underområde 17 og 18).

¹³ 2003: referenceår.

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

¹⁵ Undersøgelse af medlemsstaternes kontrol af maskineffekt: <https://op.europa.eu/s/oQKG>

seneste år. Skøn tyder på, at EU-fiskerflådernes økonomiske resultater blev forringet i 2020 med et fald på 17 % i værdien af den landede fangst, 19 % i beskæftigelsen og 29 % i nettofortjenesten i forhold til 2019.

Kommissionen ydede **hurtig støtte** til sektoren gennem ændringer af Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) for at give mulighed for kompensationsbetalinger. I 22 medlemsstater blev 136 mio. EUR afsat til covid-19-støtteforanstaltninger under EHFF. 61 % af midlerne blev brugt på støtte til midlertidigt ophør, 17 % på kompensation til akvakulturproducenter og 14 % på støtte til forarbejdningssektoren. Der blev udvalgt over 8 200 operationer, som vedrørte alt lige fra omlægning af en havplantefarm, så den fremstiller hånddesinfektionsmidler, til innovative tjenester, hvor fisk leveres via salgsmatemater og onlineløsninger. Der blev også etableret midlertidige rammer for statsstøtte og ydet støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling.

Samlet set forblev EU-fiskerflåden rentabel i 2020 med en sund brutto- og nettofortjeneste på henholdsvis ca. 26 % og 14 % eller tæt på 1,5 mia. EUR i bruttofortjeneste og 800 mio. EUR i nettofortjeneste. Dette tyder på en bemærkelsesværdig modstandsdygtighed takket være en kombination af lave brændstofpriser og sektorens indsats i de foregående år for at opnå MSY. Det viser klart fordelene ved en blå økonomi i EU, som bygger på bæredygtighed. Før pandemien nåede EU's fiskerflåde op på et relativt rentabilitetsniveau, der var højere end i andre sektorer i den blå økonomi som f.eks. kystturisme.

Socioøkonomiske data tyder navnlig på, at EU's fiskeres **økonomiske resultater og lønninger har en tendens til at blive bedre, når flåderne er afhængige af bestande, der fanges bæredygtigt, mens de har en tendens til at stagnere, når bestandene overfiskes eller overudnyttes.**

Der er markante forskelle i resultaterne på tværs af fartøjskategorier og fiskeriområder. Fartøjskategorier i Atlanterhavet og Nordsøen opnåede bedre økonomiske resultater end i Østersøen og Middelhavet, hvor mange bestande stadig overfiskes eller overudnyttes.

4. LANDINGSFORPLIGTELSE

Kontrol og håndhævelse udgør fortsat en udfordring. De første resultater af de revisioner, som Kommissionen iværksatte i 2020, viser, at de medlemsstater, for hvilke der er udarbejdet revisionsrapporter, ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til at sikre kontrol og håndhævelse af denne forpligtelse, og at der er tale om et betydeligt udokumenteret udsnit af fangster fra de erhvervsdrivendes side. Dette bekræftes af andre rapporter, herunder tre overholdelsesevalueringer foretaget af EU-Fiskerikontrolagenturet (EFCA)¹⁶. Kommissionen er ved at undersøge mulighederne for at følge op på resultaterne af revisionerne.

Elektroniske fjernovervågningsværktøjer er de mest effektive og omkostningseffektive midler til overvågning af landingsforpligtelsen. Kommissionen støttede anvendelsen af sådanne

¹⁶ Se det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene.

moderne kontrolværktøjer i sit forslag til et revideret fiskerikontrolsystem¹⁷ og vil fortsat samarbejde med medlovgiverne om at nå til enighed.

Indsamling og rapportering af fangstdata er også fortsat afgørende for kvaliteten af den videnskabelige rådgivning og dermed for opnåelsen af MSY-målet.

For at sikre en bedre overholdelse af landingsforpligtelsen i blandet fiskeri baner forordningen om fiskerimuligheder vejen for at indføre en kvoteudvekslingspulje til dækning af uundgåelige bifangster fra medlemsstater, der ikke har nogen kvote¹⁸. Medlemsstaternes regionale grupper formåede at gennemføre denne kvoteudvekslingspulje med succes.

De nærmere bestemmelser om gennemførelsen af landingsforpligtelsen skal anføres i enten flerårige planer eller, hvis sådanne planer ikke foreligger, i midlertidige udsמידsplaner. De fleste af disse udsמידsplaner, som havde en varighed på seks år, udløb i 2020. Bestemmelserne flyttes gradvist fra udsמידsplanerne til specifikationer, der er vedtaget i henhold til de flerårige planer. Under begge rammer var der i 2020 i alt indført **syv delegerede forordninger** med nærmere bestemmelser om gennemførelsen af landingsforpligtelsen¹⁹.

Kommissionen glæder sig over medlemsstaternes øgede fokus på projekter, der skal forbedre **selektive fangstmetoder** for så vidt muligt at reducere og eliminere uønskede fangster. Ved udgangen af 2020 havde medlemsstaterne udvalgt 4 110 projekter med en samlet EHFF-finansiering på 147,4 mio. EUR, der var afsat til landingsforpligtelsen (sammenlignet med 2 957 projekter og 116,6 mio. EUR sidste år). Lignende projekter blev også finansieret under Horisont 2020. Som påpeget af Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) er selektiviteten dog stadig ikke forbedret i visse former for fiskeri. Selv om anvendelsen af mere selektive redskaber bliver stadig mere udbredt, går det fortsat langsomt, og overgangen fra forsøg med selektive redskaber til vedtagelse af lovgivning på området er fortsat en langvarig proces. Der er behov for en yderligere indsats fra medlemsstaternes side for at reducere uønskede fangster, navnlig ved at forbedre de selektive fangstmetoder i overensstemmelse med EU's biodiversitetsstrategi for 2030²⁰. Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond (EHFAF) kan støtte sådanne investeringer.

¹⁷ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 1967/2006 og (EF) nr. 1005/2008 og ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1139 for så vidt angår fiskerikontrol (COM(2018) 368 final af 30.5.2018).

¹⁸ Rådets forordning (EU) 2020/123 af 27. januar 2020 om fastsættelse for 2020 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerifartøjer i visse andre farvande (EUT L 25 af 30.1.2020, s. 1).

¹⁹ Se listen i det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene.

²⁰ https://ec.europa.eu/environment/strategy/biodiversity-strategy-2030_en

5. HOVEDBUDSKABER OG RETNINGSLINJER FOR FORSLAG OM FISKERIMULIGHEDER FOR 2022

5.1 Vigtige skridt i fremlæggelsen af forslagene til fiskerimuligheder for 2022

Kommissionen vil basere sine forslag på ICES' videnskabelige fangstrådgivning, der blev offentliggjort i maj/juni og delvist ajourført efter efterårsundersøgelserne på havet. Der vil blive udsendt rådgivning om store pelagiske bestande i september, og STECF's videnskabelige rådgivning for Middelhavet/Sortehavet vil foreligge til efteråret. Kommissionen vil medtage så mange bestande som muligt i sine første forslag.

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne og interessenterne til at tage den videnskabelige rådgivning i betragtning, så snart den er offentligt tilgængelig. Interessenterne kan også fremsætte anbefalinger gennem de rådgivende råd og de nationale myndigheder.

For bestande, der forvaltes sammen med internationale partnere, og fiskerimuligheder, for hvilke der kommer videnskabelig rådgivning senere på året, vil forslagene fortsat omfatte fiskerimuligheder anført som "p.m." (pro memoria). Mulighederne for bestande, der forvaltes sammen med Det Forenede Kongerige og med Det Forenede Kongerige og Norge, vil også blive præsenteret på denne måde med forbehold af tidspunktet for og resultatet af de pågældende konsultationer.

Timing og rådgivningens form kan imidlertid blive påvirket af covid-19-pandemiens indvirkning på leveringen af videnskabelig rådgivning og kontinuiteten i dataindsamlingen.

Den største nyhed i år er, at et stort flertal af bestandene i Atlanterhavet og Nordsøen ikke længere udelukkende vil blive reguleret af EU efter indgåelsen af handels- og samarbejdsaftalen med Det Forenede Kongerige.

Det vil være afgørende at tilstræbe en høj grad af koordinering med internationale partnere om fiskerimuligheder og dertil knyttede foranstaltninger med høje bæredygtighedsstandarder for at sikre bæredygtig udnyttelse af ressourcerne og forsøge at opnå lige vilkår for EU's fiskerierhverv i betragtning af de stærke indbyrdes forbindelser mellem fiskerflåderne i de pågældende farvande.

Handels- og samarbejdsaftalen udgør et solidt grundlag for en bæredygtig forvaltning af fiskebestandene. EU vil søge at leve op til dette ambitionsniveau i kraft af konsultationer om fiskerimuligheder og gennem det specialiserede fiskeriudvalg, der er nedsat i henhold til handels- og samarbejdsaftalen. Gennemførelsen af denne aftale vil afspejle EU's holdninger i udvalget, bl.a. idet der senest den 1. juli 2021 udarbejdes retningslinjer, som skal følges, når der fastsættes midlertidige TAC'er for "særlige bestande", dvs. bestande, for hvilke ICES anbefaler en TAC på nul, bestande, der fanges i blandet fiskeri, hvis den pågældende bestand eller en anden bestand i samme fiskeri er sårbar, eller andre bestande, som efter parternes mening kræver særbehandling.

Der vil finde konsultationer sted med Det Forenede Kongerige og Norge mellem september og november med henblik på en rettidig afslutning forud for Rådets samling i december, hvor Kommissionen håber at kunne medtage resultaterne i TAC-forordningen i 2022. Hvis der ikke opnås enighed med Det Forenede Kongerige inden den 20. december 2021, åbner handels- og

samarbejdsaftalen mulighed for, at hver part kan fastsætte midlertidige TAC'er, der gælder fra den 1. januar på det niveau, der anbefales af ICES, idet der fastsættes TAC'er for særlige bestande i overensstemmelse med de retningslinjer, som det specialiserede fiskeriudvalg skal vedtage senest den 1. juli 2021.

Kommissionen har til hensigt at vedtage fire forslag til fiskerimuligheder i 2022 med henblik på drøftelser på særskilte rådssamlinger som beskrevet i den planlagte tidsplan for arbejdet sidst i denne meddelelse.

5.2 Mål for forslagene til fiskerimuligheder i 2022

For bestande i **Østersøen, Skagerrak/Kattegat og de sydvestlige farvande**, hvor forvaltningen fortsat udelukkende varetages af EU²¹, vil Kommissionens forslag sigte mod at fastholde fiskeridødeligheden på det nuværende niveau eller reducere den yderligere i overensstemmelse med MSY for MSY-vurderede bestande og fuldt ud at gennemføre forvaltningsplaner, der fastsætter MSY-intervaller for dødelighed.

Kommissionen vil foreslå at anvende enten MSY-værdien eller det MSY-interval, som ICES har angivet, forudsat at de tilsvarende flerårige planer åbner mulighed for denne fleksibilitet²². De øvre MSY-værdier kan anvendes til at foreslå TAC'er for sunde bestande på betingelse af, at den videnskabelige rådgivning finder det nødvendigt for at nå målene for blandet fiskeri i den flerårige plan²³. Et andet mål vil være at genopbygge målbestande, for hvilke ICES anbefaler, at der ikke tages fangster, med afhjælpende foranstaltninger i henhold til de flerårige planer. Der vil blive lagt større vægt på at få en fuldstændig MSY-videnskabelig evaluering af disse bestande så hurtigt som muligt.

I forbindelse med gennemførelsen af landingsforpligtelsen vil de minimis-undtagelserne og undtagelserne begrundet i høje overlevelsesser blive fratrukket STECF's rådgivning, hvor det er relevant. Kommissionen vil også evaluere medlemsstaternes fremskridt med hensyn til at gennemføre de nuværende foranstaltninger til reduktion af bifangster.

For så vidt angår **Middelhavet og Sortehavet** vil forslaget til forordning om fiskerimuligheder sigte mod yderligere gennemførelse af den flerårige plan for det vestlige Middelhav, herunder yderligere reduktioner, for at opnå MSY senest i januar 2025. Det vil omfatte GFCM-foranstaltninger, som forlænger de gældende foranstaltninger²⁴ og medtager de supplerende foranstaltninger, som blev vedtaget på GFCM's 44. årlige møde. Adriaterhavet vil få en fremtrædende plads i fiskerimulighederne for 2022.

For så vidt angår fælles ressourcer og bestande, der også udnyttes af tredjelande, vil Kommissionen samarbejde med disse tredjelande på vegne af EU for at sikre ambitiøse

²¹ I Østersøen har konsultationerne med Den Russiske Føderation været afgørende for kvotefordelingen for de pågældende bestande, og EU har valgt at træffe ensidige beslutninger i en lang årrække.

²² ICES er blevet bedt om at fremlægge rådgivning, der gør det muligt at vurdere behovet og muligheden for at anvende denne fleksibilitet.

²³ For at undgå alvorlig skade på en bestand som følge af samspillet inden for eller mellem bestande eller for at begrænse store udsving fra år til år.

²⁴ Rådets forordning (EU) 2021/90 af 28. januar 2021 om fastsættelse for 2021 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende i Middelhavet og Sortehavet (EUT L 31 af 29.1.2021, s. 1).

bæredygtige fiskekvoter i henhold til relevante internationale instrumenter (handels- og samarbejdsaftalen, aftalen mellem EU og Norge fra 1980²⁵, den fremtidige aftale mellem EU, Det Forenede Kongerige og Norge²⁶ samt UNCLOS).

Hvad angår bestande, der forvaltes af **RFFO'er**, vil Kommissionen foreslå fiskerimuligheder baseret på RFFO'ernes beslutninger. De vigtigste mål for EU's deltagelse i RFFO'erne er at fremme bevarelse og bæredygtig forvaltning af fiskebestande og videnskabeligt baserede beslutninger samt styrke RFFO'ernes resultater.

Selv om visse bestandes dårlige tilstand også skyldes andre faktorer, der skal tages op, såsom klimaændringer og forurening, er der stadig behov for at mindske fiskeritrykket. Sammen med forskerne vil Kommissionen yderligere fremskynde arbejdet vedrørende fiskeriets indvirkning på økosystemet, så disse faktorer kan bruges i fiskeriforvaltningen.

6. KONKLUSION

Fiskeriet i EU bliver stadig mere bæredygtigt. Sunde bestande bidrager yderligere til sektorens socioøkonomiske resultater, som er forblevet rentable på trods af virkningerne af covid-19-udbruddet.

EU's fiskeressourcer skal dog beskyttes yderligere. Dette er afgørende for både at øge fødevarerens bæredygtighed og sikre en bæredygtig indtægtskilde for EU's fiskere. Trods forbedringer i alle havområder er der behov for en større indsats, navnlig i Middelhavet og Sortehavet, hvor udnyttelsesgraden er dobbelt så høj som det bæredygtige niveau. Kommissionen vil også inden udgangen af 2021 foreslå en handlingsplan for bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af de marine økosystemer.

Med Det Forenede Kongeriges udtræden af EU er langt størstedelen af fiskerimulighederne i Atlanterhavet og Nordsøen blevet et fælles ansvar for EU sammen med Det Forenede Kongerige, Norge og kyststaterne. Dette vil i år indebære betydelige ændringer i processen for fastsættelse af fiskerimuligheder, idet internationale konsultationer bliver normen for en lang række TAC'er. Med udgangspunkt i de ambitioner om bæredygtighed, der er nedfældet i handels- og samarbejdsaftalen, vil Kommissionen fortsat søge at forvalte fælles ressourcer på en bæredygtig måde og arbejde på at minimere forskelle i forvaltningsordninger, der kan påvirke fiskerimulighederne og flådernes aktiviteter.

Kommissionen vil også fortsætte bestræbelserne på at bidrage til ambitiøse bæredygtighedsmål i forbindelse med RFFO'ernes beslutningstagning.

Medlemsstaterne, de rådgivende råd, de berørte parter og offentligheden opfordres til at give Kommissionen feedback om denne meddelelse senest den 31. august 2021.

²⁵ EU og Norge har påbegyndt indledende drøftelser om en ny fiskeriaftale på grundlag af Rådets afgørelse af 26. februar 2021 om bemyndigelse til at indlede forhandlinger med Kongeriget Norge om en ny fiskeriaftale mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Norge (ikke offentliggjort).

²⁶ På grundlag af Rådets afgørelse af 25. januar 2021 om bemyndigelse til at indlede forhandlinger med Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og med Kongeriget Norge om en fiskeriaftale (ikke offentliggjort).

PLANLAGT TIDSPLAN FOR ARBEJDET

Hvornår	Hvad
Maj/juni/oktober	Rådgivning om bestande fra ICES
Juni-august	Offentlig høring
1. juli	Frist for, at det specialiserede fiskeriudvalg, der er nedsat i henhold til handels- og samarbejdsaftalen, skal vedtage retningslinjer for "særlige bestande"
August	Kommissionens vedtagelse af forslaget til fiskerimuligheder i Østersøen
September	Kommissionens vedtagelse af forslaget til fiskerimuligheder i Middelhavet/Sortehavet
Oktober	STECF's bestandsvurdering/indsatsrådgivning Rådsmøde: fiskerimuligheder for Østersøen Kommissionens vedtagelse af forslaget til fiskerimuligheder i Atlanterhavet/Nordsøen
September-december	Årlige konsultationer om fiskerimuligheder med Det Forenede Kongerige, med Det Forenede Kongerige og Norge og med Norge
November	GFCM's årlige møde
December	Rådsmøde: fiskerimuligheder for Atlanterhavet/Nordsøen og for Middelhavet/Sortehavet